

Želnavá – renovovaný kostel sv. Jakuba a hřbitov s různými litinovými kříži.

Nová Pec – dříve dřevařská osada, dnes rekreační obec.

Jelení – bývalá horská osada. V blízkosti tunel na Schwarzenberském kanálu a část renovované části kanálu i tzv. smyk.

Plešné jezero – jedno z 8 ledovcových jezer na Šumavě, plocha 7,5 ha, max. hloubka 18 m. Zajímavá čelní moréna a jezerní stěna. V jezeře výskyt vzácné šidlatky ostnovýtrusné.

Stifterův památník – na vrcholu jezerní stěny Plešného jezera. Památník na velkého šumavského básníka a spisovatele Adalberta Stiftera z Horní Plané. Výška památníku 14,5 m. Obelisk je složen z kvádrů tzv. Plekenštejnské žuly. Nedaleko odtud vrchol Plechého. Od památníku výhled ze skalní plošiny na jezero a údolí Vltavy s částí Lipenského jezera.

Zvonková – osada založena v rámci kolonizace šumavského hvozdu. V minulosti dřevěný kostelík, později postaven novogotický kostel – zasvěcený sv. Janu Nepomuckému. V roce 1992 kostel zrenovován.

Medvědí stezka – vychází od železniční zastávky Ovesná. Vede zajímavými skalními útvary s různým pojmenováním. Na Perníkovém vrchu je tzv. Medvědí vyhlídka s výhledy na Trojmeznu. Před osadou Jelení je bývalá plavební nádrž Jelení jezíčko. Za osadou Jelení pak naleznete „Medvědí kámen“, památník zástřelů posledního medvěda na Šumavě.

Ovesná ČSD – po žluté na Jelení 6 km, dále do Černého Kříže (ČSD) 7/13 km.

Schwarzenberský plavební kanál – je jednou z dochovalých technických památek na Šumavě. Byl vybudován v letech 1789–1822. Začátek kanálu křížuje potok Světlá, který spolu s Rosenauerovou nádrží sloužil jako první zdroj vody. Kanál končí v řece Mühl v Rakousku. Celková délka kanálu je 44 km. Ústí do něj 3 boční smyky. Zajímavostí je i 419 m dlouhý plavební tunel u osady Jelení. Vhodná nástupní místa jsou Nové Údolí, Jelení, Nová Pec.

Nová Pec – Plechý – po turisticky značené cestě dojdeme z Nové Pece, z části kolem Schwarzenberského kanálu na Říjiště a dále na Plešné jezero. Pak můžeme pokračovat k památníku básníka a spisovatele Adalberta Stiftera nad Plešným jezerem nebo vystoupit na vrchol Plechého.

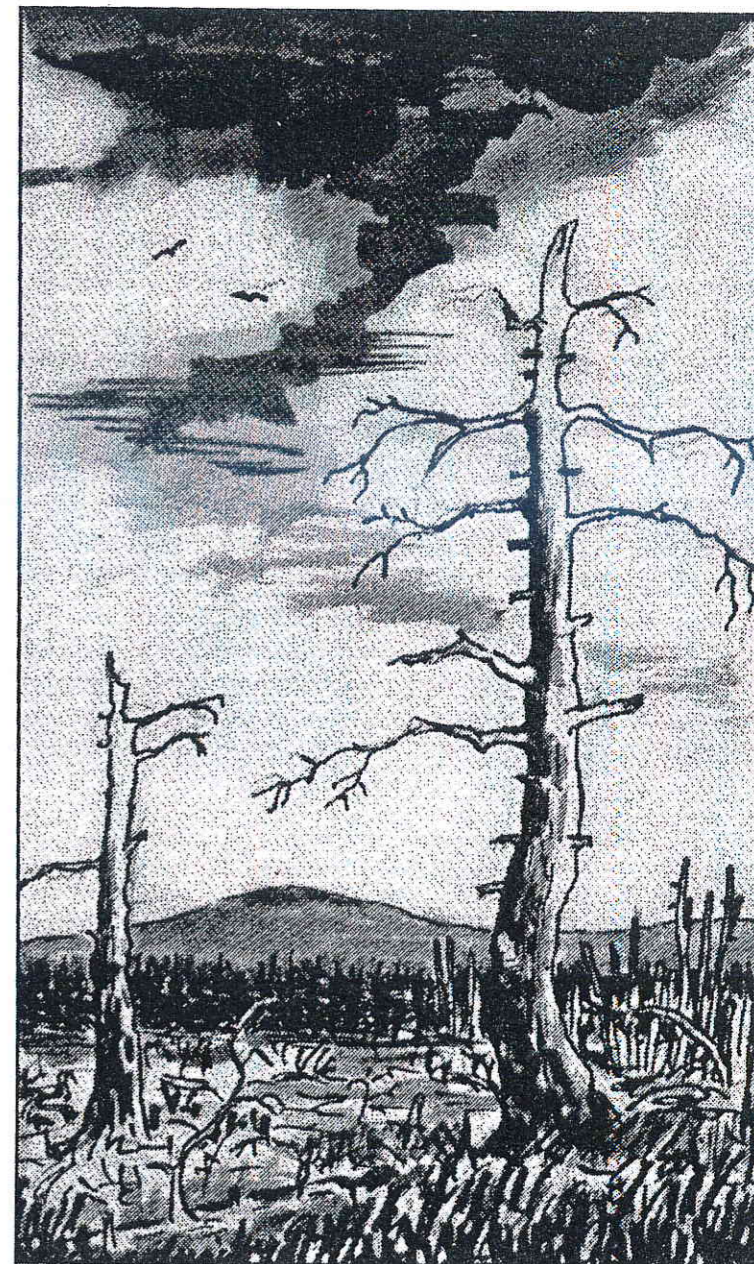
Při návštěvě Národního parku Šumava dodržujte Návštěvní řád, dbejte pokynů strážní služby a obračejte se na strážce se svými dotazy a připomínkami.

Přejeme Vám příjemný pobyt v Národním parku Šumava.

Správa NP a CHKO Šumava

TROJMEZENSKO

Území je ohraničeno na západní straně Studenou Vltavou a z údolí jejího pravého břehu se zvedá žulové pásmo pomezních hor Šumavy – Trojmezská hornatina, dosahující nejvyšších vrcholů na státní hranici. Nejvyšší hřeben začíná těsně za hranicí německým Hochsteinem, pokračuje přes Třístoličnick na styk hranic tří států (ČR, SRN a Rakouska) – Trojmezí. Nejvyšší výšky dosahuje vrchol Plechý (1378 m), který je zároveň nejvyšší horou české strany Šumavy. Trojmezská hornatina pak končí vrcholem Smrčiny.

Konečná modelace této oblasti nastala v třetihorách, kdy došlo k vyzdvížení poměrně ploché krajiny. Horotvorná činnost a ledovec, který se usadil ve skalním kotli pod Trojmezskou, dal vznik jednomu z nejhezčích jezer Šumavy – Plešnému jezeru. V nižších polohách dříve převládaly porosty tzv. květnatých bučin. Většina těchto lesů byla vykácena a nahrazena smrkovou monokulturou. V této části Šumavy však poměrně často najdeme poslední ostrůvky starých smíšených porostů, ve kterých upoutá bohaté bylinné patro. V nejvyšších partiích se zachovaly zbytky přirozených klimatických smrčín s původním ekotypem šumavského smrku.

Celou hornatinu protíná významná technická památka Schwarzenberský plavební kanál, který je dokladem lidské činnosti.

Pod vztyčenou Trojmezskou hornatinou, představující horskou část území, se nalézá v povodí Vltavy takzvaná Vltavická brázda, která dělí jihovýchodní pohraniční pohoří od vnitrozemského. Zahrnuje rozsáhlé údolní rašeliniště na soutoku Teplé a Studené Vltavy, tzv. Mrtvý luh, který je nejrozsáhlejším souvislým rašeliništěm Šumavy. Území je cenné zejména velkými plochami přirozeného rašelinného bezlesí, které tvoří mozaiku s mokřadní a vodní vegetací slepých říčních ramen. Celé území představuje nesmírně cenný přirozený biotop a vzhledem ke své rozloze umožňuje nerušenou existenci četným druhům živočichů i rostlin.

Nejcennější společenstva I. zóny zahrnují:

Jezera a vodní toky – některé vzácné druhy rostlin najdeme pouze v šumavských ledovcových jezerech. V karových stěnách těchto jezer přežívá řada druhů z doby ledové. Horní úseky vodních toků jsou lemovány posledními zbytky přirozených pobřežních porostů.

Horské louky – na některých místech původních lesů vznikla činností člověka druhově výjimečně bohatá luční společenstva. Jejich zbytky se místy zachovaly nejen díky klimatickým podmínkám, ale i dosud doživajícím tradičním způsobům hospodaření.

Slatě a mokřady – území nenahraditelná svým významem v koloběhu vody v přírodě. Díky místnímu klimatu a zvláštním vodním podmínkám jsou místem výskytu mnoha vzácných druhů.

Horské lesy – většina plochy národního parku je pokryta lesy pozměněnými lidskou činností. Na některých místech se však zachovaly přirozené porosty, kde zánik starých stromů i zmlazení probíhá zcela vyrovnaně, bez ovlivnění člověkem.

Sukcesní plochy – sukcese = samovolný vývoj – některá místa dříve pozměněná a využívaná člověkem zůstala ponechána svému přirozenému vývoji. Postupně se sem vrací původní druhy rostlin i živočichů a tyto plochy se tak stávají jedinečným územím pro poznání přírodních zákonitostí.

